

melser i Retsplejeloven, vil det, som det vil fremgaa af det følgende, ogsaa naar Forslaget til Lov om Børn udenfor Ægteskab gennemføres, være nødvendigt i et vist Omfang at give særlige Regler for Behandlingen af disse Sager. Ministeriet har fundet det hensigtsmæssigt at samle alle de Særregler, der bliver Anvendelse for, i et særligt Kapitel af Retsplejeloven, i Lighed med hvad der er Tilfældet med f. Eks. Ægteskabssager.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

ad Lovforslagets 1ste Afsnit, § 1.

ad § 169.

Forslaget er en Følge af Bestemmelsen i Forslag til Lov om Børn udenfor Ægteskab § 29 angaaende Bortfald af de særlige Regler om Hemmeligholdelse af Navne paa Mødre, der føder paa Rigshospitalet.

ad § 225.

Se Bemærkningerne til § 456 a.

ad § 268.

Se Bemærkningerne til § 456 a.

ad § 307.

Retsplejelovens § 307, 2det Stykke opretholdt den udvidede Adgang til Anvendelse af Parts Ed i Alimentationssager, som tidligere paa Grundlag af Reglen i D. L. 6—13—5 havde udviklet sig gennem Praksis. Ved Siden af § 307, 2det Stykke gælder vedblivende de særlige Bestemmelser om Parts Ed i Lov Nr. 130 — 1908 § 13, 1ste Stykke og i samme Lovs § 15, 1ste og 2det Stykke, jfr. Lov Nr. 113 — 1913 § 6.

Reglen i § 307, 2det Stykke, hvorefter det, naar der ikke findes tilvejebragt tilstrækkeligt Bevis for eller mod Sigtelsen, altid skal kunne forlanges, at en af Parterne aflægge Ed, vil kunne virke yderst uheldigt, idet der let kan forekomme Tilfælde, hvor begge Parternes Holdning under Sagen eller deres Forhold i øvrigt kan gøre det betænkeligt at lade nogen af dem aflægge Ed. Lignende Indvendinger kan rettes mod de andre ovenfor nævnte Bestemmelser om Edsaflæggelse. Det maa i øvrigt anses ønskeligt i nogen Grad at komme bort fra den udstrakte Anvendelse af Parts Ed ved Afgørelsen af Alimentationssager, idet denne Afgørelsesmaade ofte vil være af en yderst usikker Karakter.

Det foreslaas derfor at ophæve Bestemmelsen i § 307, 2det Stykke, samtidig

med at de andre ovenfor nævnte Bestemmelser ophæves ved Forslaget til Lov om Børn udenfor Ægteskab.

Disse Bestemmelser Bortfald medfører ikke, at Anvendelsen af Parts Ed i Faderskabssager helt ophører, men kun at der herom fremtidig gælder den almindelige Bestemmelse i Retsplejelovens § 306, hvorefter det er overladt til Retten i hvert enkelt Tilfælde at bestemme, om det skal tillades en Part at aflægge Parts Ed.

ad § 425.

En til den udgaaede Bestemmelse svarende Regel findes optaget i § 456 f.

ad § 456 a.

Retten skal alene afgøre, om den Sagsøgte efter de foreliggende Bevisligheder kan anses som Fader eller dog som bidragspligtig, jfr. § 14 i Forslag til Lov om Børn udenfor Ægteskab, medens det derefter tilkommer Overøvrigheden at afgøre alle Spørgsmaal om det nærmere Indhold af den Underholdningspligt, der paahviler den som Fader eller bidragspligtig ansætte. Dette er i alt væsentligt stemmende med gældende Ret.

I Overensstemmelse med, hvad der allerede nu gælder, kommer Retsplejelovens almindelige Bestemmelser til Anvendelse i alle Tilfælde, hvor der ikke er givet særlige Forskrifter.

ad § 456 b.

I Lighed med Bestemmelsen i § 448 d angaaende Ægteskabssager findes det nødvendigt at give nærmere Regler for, hvornaar Domstolene her i Landet bør anses for kompetente til at tage Faderskabssager under Behandling og Paakendelse.

De foreslaaede Bestemmelser er i det væsentlige i Overensstemmelse med, hvad der allerede nu er gældende. Bestemmelsen i 1ste Stykke stemmer med den almindelige Regel i Retsplejelovens § 235. Bestemmelsen i 2det Stykke stemmer med Reglen i § 236, 2det Stykke. Derimod er Bestemmelsen i 3die Stykke om, at man uanset Sagsøgtens Bopæl i Udlandet kan anlægge Sag her, hvis Sagsøgte opholdt sig her i Landet paa Avlingstiden, delvis ny; i en Del af de Tilfælde, som omfattes af Bestemmelsen, vil der i Medfør af Lov Nr. 130 — 1908 § 15, jfr. Lov Nr. 113 — 1913 § 6 kunne rejses Sag her, nemlig i Tilfælde, hvor det oplyses, at den paagældende tidligere har haft Værneting her. Hensynet til Moderen og Barnet taler imidlertid for,